

Johannes (Johan) Jacobus Wijnsouw is geboren op 20 januari 1908 in Dordrecht. Hij trouwt in Kampen op 12 mei 1932 met Gerardina Jacoba Engelen en samen krijgen zijn twee zoons, Piet en Jan. Hij woont in Kampen en is verbonden aan de School voor Reserve Officieren der Infanterie.

Hij is groepsleider en schipper van Groep 1, De Kamper Zeeverkenners. De groep wordt ook de Steuren genoemd en werd op 3 november 1912 voor het eerst genoemd. In 1920 krijgen ze de koninklijke goedkeuring. Johan is daarnaast secretaris van het Plaatselijke Comité. In 1927 neemt hij deel aan de 8e Gilwellcursus in Ommen. Zijn vrouw is Akela bij de groep en zijn schoonzus is Baghera. In 1937 installeert hij Henk Brunt, waarschijnlijk in het pand van Concordia. De dames van de afdeling Kampen van het Nederlands Padvindstersgilde zijn hierbij. In deze periode zijn de beide Scoutinggroepen zeer hecht, buiten de opkomsten worden veel activiteiten samen gedaan zoals inzamelacties, installaties en boerenkoolmaaltijden. De groep nam deel aan de Wereld Jamboree in Vogelenzang. Zijn zoon Piet was daar voortrekker.

Op 13 oktober 1935 wordt bij de groep de Deltastam opgericht. Naast de voortrekkers van de groep, kunnen ook voortrekkers en leiders die hun dienstplicht vervullen op de SROI, lid worden. Ze dragen de blauwe das van de Kamper Zeeverkenners met in een rechthoekje de kleur van hun eigen groepsdas. Johan Wijnsouw is de eerste Oubaas. Na zijn vertrek nemen W.H. de Boer en Willem van der Drift de functie kort waar. Willem wordt in 1939 opgevolgd door André Jäger.

Tijdens de Wereld Jamboree in 1937 was Goos Mante als Hoofdkwartiercommissaris belast met de algemene leiding van zeeverkenners-aangelegenheden. Hij werd hierbij ondersteund door Johan Wijnsouw en Jan Ellerman. Johan was als 1e luitenant der Infanterie verantwoordelijk voor de zeeverkenners-excursies naar Amsterdam, Rotterdam en IJmuiden en zeeverkenners aangelegenheden op trekvaart en kanoterrein, hierbij bijgestaan door oud-scout M. W. D. den Ouden.

Hij was daarnaast assistent Hoofdkwartierscommissaris Zeeverkenners. In september 1937 nemen hij en zijn vrouw afscheid van groep De Steuren. In 1938 stoppen hij en Goos Mante als Commissaris voor Zeeverkenners.

Teneinde het verblijf van de buitenlandsche Zeeverkenners en van de Nederlandsche Zeeverkenners in Vogelenzang zoo aangenaam mogelijk te doen zijn, werden enkele excursies ontworpen, los van de gemeenschappelijke, tochten op 10, 11 en 12 Augustus. De havens van Amsterdam, Rotterdam en IJmuiden zullen worden bezocht, evenals de groote mailbooten van de Stoomvaart Mij. „Nederland” en den Rotterdamsche Lloyd. Op een tocht met een der grootste trawlers van de V.E.M. zullen 25 Zeeverkenners een indruk krijgen van het vissen op de Noordzee. De excursies en het Zeeverkennerswerk op de trekvaart staan o.l.v. 1e luit. der Infanterie J. J. Wijnsouw, assistent-commissaris voor Zeeverkenners. Zaterdag 7 Augustus zal een gemeenschappelijke tocht worden gemaakt door de Zeeverkenners. Het Motorschip „Prinses Juliana” is door den directeur van het Onderwijsfonds, den heer G. de Jong ter beschikking gesteld en zal dezen tocht medemaken. Op dit motorschip kunnen 200 verkenners worden ingescheept die geen gelegenheid hadden hun eigen materiaal, mede te nemen. De roei- en zeilvereniging „het Spaarne” zal bestuursintroducties verleen aan Zeeverkenners, die met gieken e.d. kunnen omgaan. De heer van Mante is vol lof over de van alle kanten verkregen medewerking.

In de toekomst zal de A.H.K.C. J. J. Ellerman zich in het bijzonder belasten met aangelegenheden, welke verband houden met de verantwoording voor het, bij de Groepen in gebruik zijnde, bootmateriaal en de machtigingen voor de Leiders; een en ander naar aanleiding van Regel 328 der Spelregels. De A.H.K.C. J. J. Wijnsouw zal zich bezig houden met de zaken, welke meer rechtstreeks de training der Zeeverken-ners- en Voortrekkers raken.

Hij is actief tijdens de meidagen in 1940. Op 15 mei 1942 wordt hij met vrijwel alle Nederlandse beroepsofficieren in Duitse krijgsgevangenschap weggevoerd. Gedurende drie jaar verbleef hij in Duitse gevangenkampen. In eerste instantie gaat de reis naar Oflag XIII B in Neurenberg-Langwasser, bij Nürnberg. Op 1 en 2 augustus gaan de krijgsgevangenen naar Stalag 371 Stanislau. In dit krijgsgevangenkamp zaten meer oudscouts zoals San van den Wall Bake, Karel Bloema en

Kees Kervink. Van hier ging hij op 17 januari 1944 naar Oflag 67 Neubrandenburg. Dit kamp werd bevrijd door Russische troepen. Op 30 mei 1945 kwam hij weer terug in Nederland.

Verschillende scouts van de Kamper Zeeverkenners waren actief in de oorlog als hulpverlener (Samuel Perrin), bij het verzet (Henk Brunt, Willem en Gerrit van der Drift, Wolter van der Kamp), als Engelandvaarder (Albert de Boer) of als militair (Johan Wijnsouw, Arie Schurink, Frederic Baron van Boecop, Bernard de Hosson, Jan Willem Wolters). Niet iedereen overleefde de oorlog.

Na de Tweede Wereldoorlog scheidt hij van zijn vrouw. In december 1949 trouwt hij met J.C.W. Dorst en gaat wonen in Leiderdorp. In 1952 is hij voor de Nederlandse Militaire Missie in Indonesië en wordt plotseling ziek. Kort daarop overlijdt hij op 25 april 1952. Hij wordt met militair ceremonieel begraven op het Ereveld Poeloek Menteng te Jakarta.

Direct na de oorlog werd de naam van de Kamper Zeeverkenners veranderd in de huidige naam Henk Brunt groep, als eerbetoon aan hun lid Henk Brunt die in de oorlog actief was in het verzet, werd opgepakt en omkwam in een concentratiekamp.

Meer informatie

[Johannes Jacobus Wijnsouw \(oorlogsgravenstichting.nl\)](http://oorlogsgravenstichting.nl)

[Johan Wijnsouw - Scoutpedia.nl \(scoutwiki.org\)](http://scoutpedia.nl)

[Het Bloemendaalsch Weekblad | 23 juli 1937 | pagina 3 -](#)

[Krantenviewer Noord-Hollands Archief \(courant.nu\)](#)

[HH153_03_Kampgids.pdf \(hv-hb.nl\)](#)

[Leidsch Dagblad | 26 april 1952 | pagina 36 - Historische Kranten,](#)

[Erfgoed Leiden en Omstreken \(courant.nu\)](#)

[Zoekresultaten krijgsgevangenen vanaf juli 1940 – Krijgsgevangen.nl](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 17, 1933, no. 10, 1933 » 1933-11 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 18, 1934, no. 4, 1934 » 1934-04 - Pag. 9 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 7, 1937 » 1937-07 - Pag. 13 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 8, 1937 » 1937-09 - Pag. 15 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiële orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 9, 1937 » 1937-10 - Pag. 32 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 22, 1937, no. 10, 1937 » 1937-11 - Pag. 16 | Delpher](#)

[Weest paraat; officiëel orgaan van de Nederlandsche Padvinders, jrg 24, 1938, no. 6, 1938 » 1938-06 - Pag. 6 | Delpher](#)

[almanak1935 6 beroepen kerk verenigingen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

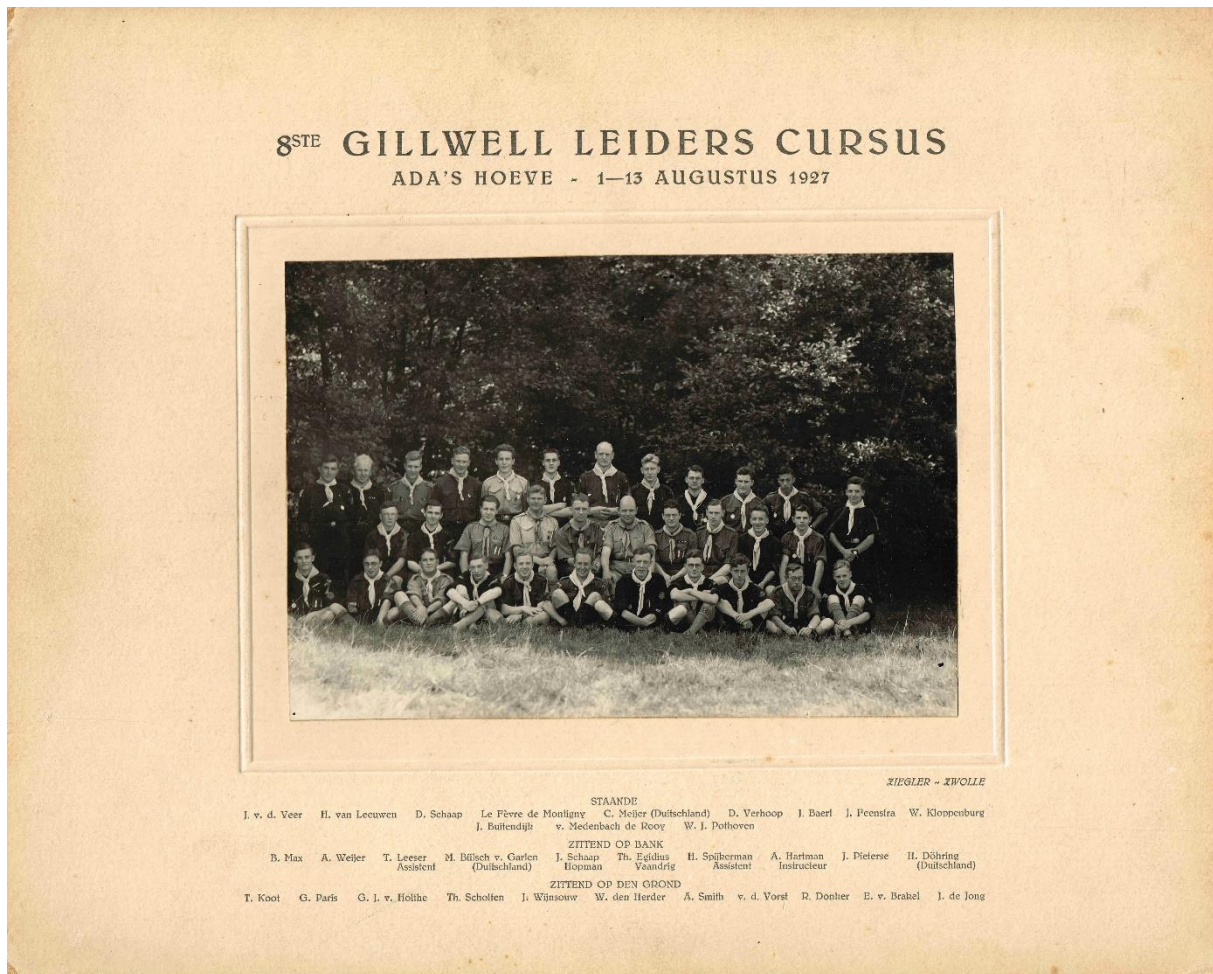
[almanak1936 6 beroepen kerk verenigingen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

[almanak1937 6 beroepen kerk verenigingen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

[almanak1938 4 adressen.pdf \(kamperalmanak.nl\)](#)

[Overijsselsch dagblad » 22 jan 1937 - Art. 80 | Delpher](#)

[Provinciale Overijsselsche en Zwolsche courant » 28 jul 1937 - Art. 7 | Delpher](#)

Dit verhaal is onderdeel van *Scouts in de oorlog*, een verzameling verhalen als eerbetoon aan al die (oud) scouts die zich ingezet hebben voor onze vrijheid en hulp aan de medemens of die slachtoffer werden van oorlogsgeweld, in Nederland en het verre oosten. Met de verhalen willen we inspiratie bieden aan de scouts van nu, in hun wekelijkse activiteiten en als voorbereiding op hun bijdrage aan lokale herdenkingen. Kijk op <http://vrijheid.scouting.nl> voor meer informatie en alle andere verhalen.